

Emi

1. Dítě jsem byl, neměl jsem žádné vrásky **A C D H**

a měl dost sil, před sebou všechny lásky své,

Emi

pět let jsem žil, můj děda rád mě míval,

A C D

loutku mi dal, „to je,“ řekl, když jsem zíval, „tvé.“

G

- R. Proč hračka má se smutně na mě dívá,

D

proč hračka, zdá se, smutně na mě kývá,

Emi

čas kolem nás tak bezohledně běží

D

a ona v koutě pohozená leží,

Emi D Emi D

proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,

Emi D Emi D Emi

vždyť ona ne, to já přece prohrávám víc.

2. Už ženu mám, děda už dávno není,
nežiju sám, můj život však se mění v sen,
a jak to bývá, když se léta řinou,
mnohé se splní v duchu pod peřinou jen.

- R. Proč hračka má...

3. Zas starší jsem, své zájmy člověk střídá,
zas vidím, kde děd s vlasy jako křída stál,
a v srdci svém, v tom nejtemnějším koutku,
v dobrém i zlém mám pohozenou loutku dál.

- R. Proč hračka má...

Emi D Emi D

- + proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,

Emi D Emi D Emi

vždyť ona ne, to já jsem měl vyjít jí vstříc,

Emi D Emi D Emi D Emi D Emi

proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí, tu du du du...